

CANIM BABAMA MEKTUP

Yazar Mahmut Cantekin

Cuma, 13 Eylül 2013 13:37 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:51

CANIM BABAMA MEKTUP

Sevgili babacığım merhaba,
Seni seviyorum baba...
Seni özlüyorum baba...
Seni arıyorum baba...
Başımı koyup huzur bulduğum omuzu arıyorum...
İçimdeki sıkıntıyı, derdi başımı dayadığımda unuttuğum omuzu arıyorum...
Yüreğime umut, güven, direnç aşıl原因an omuzu arıyorum...
Beni belalı, engebeli, çileli bu hayata bağlayan, benimle gülüp benimle ağlayan, yokluğu ile yüreğimi dağılayan omuzu arıyorum...

Sevgili babacığım merhaba,
Moral bulduğum omuzda, başımı sevgiyle okşayan o eli arıyorum...
Yüreğimi rahatlatan, huzuru bana tattıran o şefkatli dili arıyorum...
Gözlerindeki aydınlığıyla gözlerimin hüznünü dağıtan o gözleri arıyorum...
Baktığımda gamımı, kederimi buharlaştıran o nur yüzü arıyorum...
Seni arıyorum babacığım, seni arıyorum...

Sevgili babacığım merhaba,
Sen benim övünç kaynağımsın...
Sen benim manevi dayanağımsın...
Sen benim biricik sığınağımsın...
Sen benim yüreğimin başköşesini ayırdığım, onurla taşıdığım, sevdiğim ve saydığım gönül bayrağımsın...

11 Ağustos 2013 günü, senin Mehmet Dayının oğlu Hamit Evcî'nin torunu H. Kemal Evcî'nin düğünü vardı...
Şinasi'nin büyük oğlu H. Kemal Evcî'yi tanırısın...
Ben de iki ay önceden hazırlık yapmaya başladım...
Düğünden üç gün önce Kâhta'ya gelecektim...
Kâhta'nın içindeki ve köylerindeki büyüklerimi, akrabalarımı, dostlarımı, senin dostlarını ziyaret edecektim...
Programımızın ilk sırasında senin konuğun olmak istiyordum...

Kâhta'ya ilk girişimizde mezarlığa dönecektim... Senin mezarına gelecektim. Mezarının toprağını taşıyı koklayacak ve öpecektim...
Senin yanında yatan Ağabeyim Mehmet Cantekin'in ve annemin mezarının toprağını taşıyı koklayacak ve öpecektim...
Mezarınızın üstünü kaplayan otları temizleyecektim... Çiçekleri ve ağaçları sulayacaktım...
Yapılacak işler bitince yanınıza oturarak, toprağa uzanarak özlem gözyaşlarını dökenecektim.
Toprağınızın kokusunu ciğerlerime çekecektim...
Biraz sakinleşince sizinle sohbete başlayacaktım...
Siz bu dünyadan göçtükten sonra Kâhta'da, Adıyaman'da, Türkiye'de ve Dünya'da olan

CANIM BABAMA MEKTUP

Yazar Mahmut Cantekin

Cuma, 13 Eylül 2013 13:37 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:51

değişimleri anlatacaktım.

Beynimde, yüreğimde, bedenimde ve hayatımda olan değişimleri anlatacaktım...

Ailemde ve ailemizde olan değişimleri dile getirecektim...

Dertlerimi, sıkıntılarımı dile getirecek, manevi desteğinizi alacaktım...

Gün kararmaya başlayınca Kâhta sokaklarına inecektim...

Eski Çarşı'da bulunan senin dükkânına gidecektim...

Yağmur gibi ter döktüğün, evimizin geçimini sağladığın işyerinin önüne oturacaktım...

Kor ateşte ısıttığın demir ve çeliğe, üstünde şekil verdiğin örsü gözlerimin önüne getirecektim...

Örsün üstünde kıskaçla (uzun saplı pense) tuttuğun kızarmış demir ve çeliğe çekiç sallayışını hayal edecektim...

Küçük iskemlede, gözlerinde gözlük, Kuran okuyuşunu, dalıp gidişini dün izlediğim gibi anılarda izleyecektim...

Gurbetten Kâhta'ya dönüşlerimde o sıcak sarılışlarının tadını ve sayısını gözlerimin önüne getirecek, o güzel anları yeniden yaşamaya çalışacaktım...

Maziyi yeniden yaşayacak ve sana olan özlemimin acısını azaltacaktım...

Gelemedim canım babacığım...

Haraç ve esrar çetesinin bozulan oyununun tezgâhıyla yine dört duvarların arkasına atıldım.

61 yaşında, ilk defa adli bir suçtan 44 gün tutuklu kaldım...

İlk mahkemede özgürlüğüme kavuştum...

Bu olay bana maziyi hatırlattı...

Ortaokul birinci sınıftaydık. Karnelerimizi aldığımız gündü. Bütün öğrenciler okuldaydı.

Ali baba'nın oğlu Nazif Aslan sınıfta kalmıştı. Sınıfta kalmanın hırsıyla Nazif kardeşi Ramazan ile birlikte futbol sahası tarafından okulu taş yağmuruna tutmuşlardı...

Biz öğrenciler ve öğretmenler, Nazif ve Ramazan'ın taş atışlarını izlemiştik. Bize taş değmesin diye kenara bile çekilmiştik.

Sınıflarımızın pencere camlarından çoğu kırıldı...

Nazif ve Ramazan kaçıp gittiler.

Okul müdürü jandarmaya haber verdi. Jandarmalar geldiler. Müdürün odasına girdiler...

Bu defa biz öğrenciler jandarmaları izliyorduk.

Jandarmalar okul müdürünün odasından çıktılar...

Ellerinde bir kâğıt vardı... Kâğıtta iki isim yazılıydı: Nazif Aslan ve Mahmut Cantekin. Bu isimleri bize sordular.

Ben jandarmaların yanına gittim.

Jandarma başçavuşuna:

— Mahmut Cantekin benim, dedim.

Başçavuş;

— Camları kıranlardan biri sensin, dedi.

Camları kıranın ben olmadığımı anlatmaya çalıştım.

Nazif Aslan'ın kardeşiyle aynı boyda ve aynı esmerlikte olmamdan dolayı okul

CANIM BABAMA MEKTUP

Yazar Mahmut Cantekin

Cuma, 13 Eylül 2013 13:37 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:51

müdürü, okulumuzun öğrencisi olmayan Ramazan'ı bana benzetmiş, jandarmaya adımı vermişti...

Öğrenciler:

— Nazif Aslan'ın yanındaki Mahmut Cantekin değil, kardeşi Ramazan Aslan'dı, dediler...

Jandarmalar, öğrencileri ve beni dinlemediler... Karakola götürüp nezarete attılar...

Nazif Aslan'ı da bulup getirdiler... O zamanlar Kâhta küçük yerd...

Sevgili babacığım, sen karakola gelmiştin. Seni nezaretin kapısına getirmişlerdi.

Bizi görüştüler.

Bana sormuştun:

— Mahmut, camları sen mi kırdın?

Sana gerçeği söylemiştim:

— Camları ben kırmadım. Nazif burada ona sor. Nazif ile kardeşi Ramazan kırdı.

Sen bana demiştin ki:

— Vallahi ben kırmadım dersin, inanırım.

Vallahi dediğimde kesinlikle yalan söylemeyeceğimi biliyordun. Allah'tan korkardım.

Ben de yemin ettim:

— Baba, vallahi camları ben kırmadım.

Nazif Aslan'a sordun.

Nazif:

— Mustafa amca, camları benle bizim Ramazan kırdık. Mahmut yanımızda bile yoktu, dedi.

Yukarı çıkmış, jandarmayı inandıramamıştın. Kırmadığım camların parasının yarısını ödemiş ve beni nezaretten çıkarmıştın...

Baba sen yoktun. Kırmadığım camlardan 44 gün yattım...

Babacığım sen bilirsin...

1975 yılında askere gittim.

Acemi birliğinden sonra Edirne ili Süloğlu ilçesine gönderdiler.

Babacığım sen bu olayı da bilirsin...

Kâhta YİBO'da bir tiyatro oyunu sahneye konmuş... Daha önce yazdığım 11'ler çetesi olay çıkarmış.

Siyasi polis, bizim evi basar. Beni bulamazlar. Bir polis belindeki yedek silahı evimizin takasına koyar. Arkadaşlarına bağırır:

— Silah buldum.

Polisler odaya doluşur. Polisin belindeki silahı takaya koyduğunu gören kız kardeşim isyan eder:

— Silahı takaya bu polis koydu. Gözümle gördüm. Ağabeyim askerdir. Edirne'dedir... Nasıl geldi, silahı buraya koydu.

Askerde olduğumdan habersiz siyasi polis, silahını beline takar. Evden ayrılırlar.

Ben de ruhsatsız silah taşımak suçundan kurtulurum...

Babacığım bu yaşadıklarımı sana anlatmıştım, sen bilirsin.

Süloğlu ilçesinde askerlik yaparken, Kâhta'da kan davasından bir genç öldürülmüştü...

Siyasi polisler cinayeti bana yıkmak istemişlerdi. Süloğlu'na cinayet zanlısı olarak yazı göndermişlerdi.

Bölük komutanı beni çağırmış, cinayeti işleyip işlemediğimi sormuştu.

CANIM BABAMA MEKTUP

Yazar Mahmut Cantekin

Cuma, 13 Eylül 2013 13:37 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:51

Ben de:

— Cinayetten haberim yok... Cinayet, hangi tarihte ve saatte işlenmiş, diye sormuştum. Komutan önündeki gönderilen kâğıda bakmıştı. Garnizondan çıkmadığım ve nöbette olduğum bir sattı. G-3 tüfeğimize mermi vermezlerdi. Mermi verselerdi de Edirne Süloğlu'ndan Kâhta'ya kurşun yetişmezdi...

Komutan, Kâhta polisine gerekli cevabı yazdı...

Ölen gencin akrabaları, gerçek katili tespit edip öldürdüler...

Ben de cinayetten yargılanmaktan kurtuldum...

Babacığım, Siverek'teki olayı da sana anlatmıştım...

Siverek'teki beş arkadaş, bir tefeciyi cezalandırmak için evine girerler... Tefeci uyanıktır... Bu ev tefecinin evi değil, yanlış bir isim söyler... Beş kişi yanlış geldiklerine inanarak evden çıkarlar.

Tefeci kurtulur.

Beş kişiden dördü, iki gün sonra yakalanırlar. Dört kişi de birbirinin adını verir ve beşinci kişinin adını da söylerler. Suçu kabullenirler.

Olay gecesi ben Kâhta'dayım.

Bir hafta sonra Siverek'e gittim. Polis beni yakalanmayan beşinci kişinin yerine koymak istedi...

Ev sahibine beşinci kişi olarak gösterildim:

— Bu değildi, dedi.

Diğer dört kişiye gösterildim:

— Biz bu kişiyi tanımıyoruz, dediler.

İşkencede suçu kabullenmedim... Buna rağmen tutuklandım. Diyarbakır cezaevine götürüldüm. Bir yıla yakın Diyarbakır'da yattıktan sonra Ankara Mamak cezaevine götürdüler.

Bu arada aranan beşinci kişi yakalandı. Tefecinin evine giren beşinci kişi olduğunu, adını vererek dört kişinin lideri olduğunu kabul etti.

Savcı Bey, hazırladığı iddianamede eve beş kişinin girdiğini söyleyerek, eve giren beş kişinin adını yazdıktan sonra altıncı kişi olarak adı yazdı.

Ecevit affına kadar yüzlerce dilekçe yazdım: Sanıklar, tanıklar ve sen Savcı Bey beş kişi diyorsunuz. Altıncı kişi olarak beni niye tutukluyorsun, dedim. Cevap bile vermedi...

Bunları sana niye anlattım, biliyor musun babacığım...

61 yaşında 44 gün yine bedava yattım...

Haraç almak isteyenlerin tezgâhına gelmediğim için bir başka şekilde suçlandım...

Düğünde olmak, Şinasi'nin yanında bulunmak, düğüne gelecek akrabalarla buluşmak istiyordum...

Sevdiğim dostlarla çay içmek, sohbet etmek istiyordum...

Toprağınızı öpmek ve koklamak istiyordum...

Baba, kısmet etmediler...

Seni çok özledim, yanımda olsaydın bu kadar üzülmezdim...

CANIM BABAMA MEKTUP

Yazar Mahmut Cantekin

Cuma, 13 Eylül 2013 13:37 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:51

CEZAEVİ GÜNLÜĞÜ

1 AĞUSTOS 2013 / SAAT 21.30